

ശ്രീഃ
ശ്രീമതേ രാമാനുജായ നമഃ
ശ്രീമതേ നിഗമാന്തമഹാഭേശികായ നമഃ

ശ്രീമദ്ഭാഗവതേ ഉദ്ധവഗീതാസു
॥ ത്രയോദശോധ്യായഃ ॥

This document has been prepared by

Sunder Kidāmbi

with the blessings of

ശ്രീ രംഗരാമാനുജ മഹാഭേശികൻ

His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam

ശ്രീഃ
ശ്രീമതേ രാമാനുജായ നമഃ
ശ്രീമതേ നിഗമാന്തമഹാദേശികായ നമഃ

॥ ത്രയോദശോദ്യായഃ ॥

ശ്രീഭഗവാനുവാച

വനം വിവിക്ഷുഃ പുത്രേഷു ഭാർയാം ന്യസ്യ സഹൈവ വാ |
വന ഏവ വസേച്ഛാന്തസ്ത്യതിയം ഭാഗമായുഷഃ || 13.1 ||

കന്ദമൂലഫലൈർവന്യൈർമേധ്യൈർവൃത്തിം പ്രകൽപയേത് |
വസീത വൽകലം വാസസ്ത്യണപർണാജിനാനി വാ || 13.2 ||

കേശരോമനവശ്ശശ്രുമലാനി ബിഭൃയാദ് ദതഃ |
ന ധാവേദപ്സു മജ്ജേജത ത്രികാലം സ്ഥണ്ഡിലേശയഃ || 13.3 ||

ഗ്രീഷ്മ തപ്യേത പഞ്ചാഗ്നീൻ വർഷാസ്യാസാരഷാഡ് ജലേ |
ആകംഠമനഃ ശിശിര ഏവംവൃത്തസ്തപശ്ചരേത് || 13.4 ||

അഗ്നിപക്വം സമശ്നീയാത് കാലപക്വമമാപി വാ |
ഉലൂഖലാശ്ശുകുട്ടോ വാ ദന്തോലൂഖല ഏവ വാ || 13.5 ||

സ്വയം സഞ്ചിനുയാത് സർവമാത്മനോ വൃത്തികാരണം |
ദേശകാലബലാഭിജ്ഞേണാ നാദദീതാൻയദാഹൃതം || 13.6 ||

വന്യൈശ്ചരുപുരോധാശൈർനിർവപേത് കാലചോദിതാൻ |
ന തു ശ്രൗതേന പശൂനാ മാം യജ്ഞേത വനാശ്രമീ || 13.7 ||

അഗ്നിഹോത്രം ച ദർശശ്ച പൗർണമാസശ്ച പൂർവവത് |
ചാതുർമാസ്യാനി ച മൂനേരാപ്താനി ച നൈഗമൈഃ || 13.8 ||

ഏവം ചീർണേന തപസാ മുനിർധമനിസന്തതഃ |
മാം തപോമയമാരാധ്യ ഋഷിലോകാദുപൈതി മാം || 13.9 ||

യസ്സേതത് കൃച്ഛ്രതശ്ചീർണം തപോ നിഃശ്രേയസം മഹത് |
കാമായാൽപീയസേ യുഞ്ജ്യാദ് ബാലിശഃ കോപരസ്തതഃ || 13.10 ||

യദാസൗ നിയമ്യേകൽപോ ജരയാ ജാതവേപമുഃ |
ആത്മന്യഗ്നീൻ സമാരോപ്യ മച്ചിത്തോഗ്നിം സമാവിശേത് || 13.11 ||

യദാ കർമവിപാകേഷു ലോകേഷു നിരയാത്മസു |
വിരാഗോ ജായതേ സമ്യങ്ന്യസ്താഗ്നിഃ പ്രവ്രജേത്തതഃ || 13.12 ||

ഇഷ്ടാ യഥോപദേശം മാം ദത്ത്വാ സർവസ്വമൃതിജേ |
അഗ്നീൻ സ്വപ്രാണ ആവേശ്യ നിരപേക്ഷഃ പരിവ്രജേത് || 13.13 ||

വിപ്രസ്യ വൈ സംന്യസതോ ദേവാ ദാരാദിരുപിണഃ |
വിഘ്നാൻ കുർവന്ത്യയം ഹ്യസ്താനാക്രമ്യ സമിയാത് പരം || 13.14 ||

ബിഭൃയാച്ചേൻമുനിർവാസഃ കൗപിനാച്ഛാദനം പരം |
ത്യക്തം ന ദണ്ഡപാത്രാഭ്യാമന്യത് കിഞ്ചിദനാപദി || 13.15 ||

ദൃഷ്ടിപൂതം ന്യസേത് പാദം വസ്ത്രപൂതം പിബേജ്ജലം |
സത്യപൂതാം വദേദ് വാചം മനഃപൂതം സമാചരേത് || 13.16 ||

മൗനാനിഹാനിലായാമാ ദണ്ഡാ വാദേഹചേതസാം |
ന ഹ്യേതേ യസ്യ സന്ത്യംഗ വേണുദിർന ദവേദ് യതിഃ || 13.17 ||

ഭിക്ഷാം ചതുർഷു വർണേഷു വിഗർഹ്യാൻ വർജ്ജയംശ്ചരേത് |
സപ്താഗാരാനസങ്കല്പാംസ്തുഷ്യേൽലബ്ধേന താവതാ || 13.18 ||

ബഹിർജ്ജലാശയം ഗത്വാ തത്രോപസ്തൃഗ്യ വാഗ്യതഃ |
വിഭജ്യ പാവിതം ശേഷം ഭുഞ്ജീതാശേഷമാഹൃതം || 13.19 ||

ഏകശ്ചരേൻമഹീമേതാം നിഃസംഗഃ സംയതേന്ദ്രിയഃ |
ആത്മക്രിഡ ആത്മരത ആത്മവാൻ സമദർശനഃ || 13.20 ||

വിവിക്തക്ഷേമശരണോ മദ്ഭാവവിമലാശയഃ |
ആത്മാനം ചിന്തയേദേകമഭേദേന മയാ മുനിഃ || 13.21 ||

അൻവീക്ഷേതാത്മനോ ബന്ധം മോക്ഷം ച ഇന്താനനിഷ്ടയാ |
ബന്ധ ഇന്ദ്രിയവിക്ഷേപോ മോക്ഷ ഏഷാം ച സംയമഃ || 13.22 ||

തസ്മാനിന്ദ്രിയ ഷഡ്വർഗം മദ്ഭാവേന ചരേൻമുനിഃ |
വീരക്തഃ ക്ഷുൽപകാമേദ്യോ ലബ്ധ്വാപ്തമനി സുഖം മഹത് || 13.23 ||

പുരഗ്രാമവ്രജാൻ സാർമാൻ ഭിക്ഷാർഥം പ്രവിശംശ്ചരേത് |
പുണ്യദേശസരിച്ഛേലവനാശ്രമവതീം മഹീം || 13.24 ||

വാനപ്രസ്ഥാശ്രമപദേഷ്യഭീക്ഷ്ണം ദൈക്ഷ്യമാചരേത് |
സംസിദ്യത്യാശ്വസമ്മോഹഃ ശുദ്ധസത്തഃ ശിലാധസാ || 13.25 ||

നൈതദ് വസ്തുതയാ പശ്യേദ് ദൃശ്യമാനം വിനശ്യതി |
അസക്തചിത്തോ വിരമേദിഹാമുത്ര ചികീർഷിതാത് || 13.26 ||

യദേതദാത്മനി ജഗൻമനോവാക്പ്രാണസംഹതം |
സർവം മായേതി തർകേണ സ്വസ്ഥസ്സ്യുക്ത്വാ ന തത് സ്മരേത് || 13.27 ||

ഇന്താനനിഷ്ടോ വിരക്തോ വാ മദ്ഭക്തോ വാനപേക്ഷകഃ |
സലിംഗാനാശ്രമാംസ്സ്യുക്ത്വാ ചരേദവിധിഗോചരഃ || 13.28 ||

ബുധോ ബാലകവത് ക്രീഡേത് കുശലോ ജഡവചരേത് |
വദേദുൻമത്തവദ് വിദ്വാൻ ഗോചർയാം നൈഗമശ്ചരേത് || 13.29 ||

വേദവാദരതോ ന സ്യാന്ന പാഖണ്ഡീ ന ഹൈതുകഃ |
ശുഷ്കവാദവിവാദേ ന കഞ്ചിത് പക്ഷം സമാശ്രയേത് || 13.30 ||

നോദിജേത ജനാദ് ധീരോ ജനം ചോദേജയേന്ന തു |
 അതിവാദാംസ്തിതിക്ഷേത നാവമന്യേത കഞ്ചന |
 ദേഹമുദിശ്യ പശുവദ് വൈരം കുർയാന്ന കേനചിത് || 13.31 ||

ഏക ഏവ പരോ ഹ്യാത്മാ ഭൂതേഷ്വാത്മന്യവസ്ഥിതഃ |
 യഥേന്ദുരുദപാത്രേഷു ഭൂതാന്യേകാത്മകാനി ച || 13.32 ||

അലബ്ധാ ന വിഷീദേത കാലേ കാലേഴ്ശനം ക്വചിത് |
 ലബ്ധാ ന ഹൃഷ്യേദ് ധൃതിമാനുഭയം ദൈവതന്ത്രിതം || 13.33 ||

ആഹാരാർഥം സമീഹേത യുക്തം തത് പ്രാണധാരണം |
 തത്ത്വം വിമുശ്യതേ തേന തദ് വിജ്ഞായ വിമുച്യതേ || 13.34 ||

യദൃച്ഛയോപപന്നാനമദ്യാച്ഛേഷമുതാപരം |
 തമാ വാസസ്തമാ ശയ്യാം പ്രാപ്തം പ്രാപ്തം ദജ്ജേൻമുനിഃ || 13.35 ||

ശൗചമാചമനം സ്നാനം ന തു ചോദനയാ ചരേത് |
 അന്യാംശ്ച നിയമാഞ്ജ്ഞാനീ യഥാഹം ലീലയേശ്വരഃ || 13.36 ||

ന ഹി തസ്യ വികൽപാഖ്യാ യാ ച മദ്വീക്ഷയാ ഹതാ |
 ആദേഹാന്താത് ക്വചിത് ഖ്യാതിസ്തതഃ സമ്പദ്യതേ മയാ || 13.37 ||

ദുഃഖോദർഭേഷു കാമേഷു ജാതനിർവേദ ആത്മവാൻ |
 അജിജ്ഞാസിതമദ്ധർമോ ഗുരും മുനിമുപാവ്രജേത് || 13.38 ||

താവത് പരിചരേദ് ദക്തഃ ശ്രദ്ധാവാന്നസൂയകഃ |
 യാവദ് ബ്രഹ്മ വിജ്ഞാനീയാൻമാമേവ ഗുരുമാദ്യതഃ || 13.39 ||

യസ്ത്വസന്യതഃശഡ്വർഗഃ പ്രചണ്ഡേന്ദ്രിയസാരമിഃ |
 ഇജ്ഞാനവൈരാഗ്യരഹിതസ്ത്വിദണ്ഡമുപജീവതി || 13.40 ||

സുരാനാത്മാനമാത്മസ്ഥം നിഹ്നുതേ മാം ച ധർമഹാ |
അവിപക്വകഷായോസ്സാദമുഷ്ടാച്ച വിഹീയതേ || 13.41 ||

ഭിക്ഷോർധർമഃ ശമോഹിംസാ തപ ഇൗക്ഷാ വനൗകസഃ |
ഗൃഹിണോ ഭൂതരക്ഷേജ്യാ ദ്വിജസ്യാചാര്യസേവനം || 13.42 ||

ബ്രഹ്മചര്യം തപഃ ശൗചം സന്തോഷോ ഭൂതസൗഹൃദം |
ഗൃഹസ്ഥസ്യാപ്യുതൗ ഗന്തുഃ സർവേഷാം മദുപാസനം || 13.43 ||

ഇതി മാം യഃ സ്വധർമേണ ഭജേൻ നിത്യമനന്യഭാക് |
സർവഭൂതേഷു മദ്ഭാവോ മദ്ഭക്തിം വിനതേ ദുഃഖാം || 13.44 ||

ഭക്ത്യോദ്ധവാനപായിൻയാ സർവലോകമഹേശ്വരം |
സർവോത്പത്ത്യപ്യയം ബ്രഹ്മ കാരണം മോപയാതി സഃ || 13.45 ||

ഇതി സ്വധർമനിർണീകത സന്ത്ത്യാ നിർജ്ഞാതമദ്ഗതിഃ |
ജ്ഞാനവിജ്ഞാനസമ്പന്നോ നചിരാത് സമുപൈതി മാം || 13.46 ||

വർണാശ്രമവതാം ധർമ ഏഷ ആചാരലക്ഷണഃ |
സ ഏവ മദ്ഭക്തിയുതോ നിഃശ്രേയസകരഃ പരഃ || 13.47 ||

ഏതത്തേദ്വിഹിതം സാധോ ഭവാൻ പൃച്ഛതി യച്ച മാം |
യഥാ സ്വധർമസംയുക്തോ ഭക്തോ മാം സമിയാത് പരം || 13.48 ||

|| ഇതി ഉദ്ധവഗീതാസു ത്രയോദശോദ്യായഃ സമാപ്തഃ ||